DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 5 grudnia 1947 r.

Nr 56

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO

397

ZARZĄDZENIE
MINISTRA SKARBU

z dnia 12 listopada 1947 r.

o uzupełnieniu wykazu przedsiębiorstw państwowych wolnych od podatku dochodowego w roku podatkowym 1946.

Na podstawie art. 6 pkt. 3 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 25, poz. 99) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Załącznik do zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 czerwca 1946 r. (Monitor Polski Nr 57, poz. 102), obejmujący wykaz przedsiębiorstw państwowych, które wolne są od podatku dochodowego w roku podatkowym 1946, uzupełnia się jak następuje:

W rubryce „Nazwa przedsiębiorstwa lub zakładu" w części dotyczącej Ministerstwa Komunikacji dodaje się przedsiębiorstwa:

„3. Państwowa Komunikacja Samochodowa,
4. Państwowe Zakłady i Warsztaty Samochodowe".

§ 2.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu
K. Dąbrowski

Przedruk z Monitora Polskiego z dnia 29 listopada 1947 r. Nr 142, poz. 858.

398

OKÓLNIK

z dnia 5 grudnia 1947 r.

w sprawie racjonalnego zużywania papieru.

Nawiązując do zarządzenia z dnia 10 lipca 1947 r. Nr D. I. 19753/1/47, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że zasadniczą intencją powyższego zarządzenia jest wyrugowanie rozrzutności we wszelkich sposobach używania papieru.

Obok tych najczęstszych przejawów marnotrastwa papieru przytoczonych w okólniku Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 lipca rb. Nr 36, spotyka

się cały szereg praktyk, powodujących nieproduktywne szafowanie materiałami piśmiennymi i czasem pracownika.

Jedną z takich praktyk jest zwyczaj zaopatrywania przesyłanych sprawozdań, wykazów, raportów, podań referatów i in. w t. zw. pismo przesyłkowe, zwane też towarzyszącym, wprowadzającym lub przewodnim, informujące o składzie załączonych akt, o czynności jakiej się oczekuje (do zbadania, do wyjaśnienia, do rozpatrzenia, do zaopiniowania, do wglądu i t. p.). lub zgoła tylko zawiadamiające o dokonaniu przesyłki.
Pisma te z reguły niczego nie wyjaśniają i sporządzanie ich powoduje ogromne straty w papierze i czasie pracy pracownika. Z tego względu mogą być one łatwo zastąpione przez zamieszczanie na początku lub na końcu aktu koniecznych wzmianek, uwag lub wyjaśnień, których najlepiej dokonywać odręcznie.

Argument, że pisma przesyłkowe potrzebne są w aktach jako dowód przepływu dokumentu, jest zupełnie nieprzekonywujący, gdyż wystarcza do tego krótkie odnotowanie w kontroli ruchu akt lub w dzienniku podawczym. Z tych samych powodów bezcelowe jest sporządzanie odpisów różnych dokumentów dla przechowywania w aktach.

Stosowanie pism przesyłkowych może być uzasadnione tylko w przypadkach przekazywania dokumentu o wielkiej wadze dla urzędu czy obywatela.

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo Skarbu prosi o stosowanie się do powyższego wyjaśnienia.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 34759/1/47)

399

OKÓLNIK

z dnia 5 grudnia 1947 r.

w sprawie przerzucania opłaty pocztowej na adresata.

Zgodnie z postanowieniami § 7 rozporządzenia Ministrów: Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 22 lipca 1933 r. o przesyłkach listowych urzędowych oraz w postępowaniu cywilnym i karnym (Dz. U. R. P. Nr 59 poz. 448 z 1933r.) władza lub urząd jako nadawca może przerzucić na adresata uiszczenie opłaty pocztowej, jeżeli wysyłane pismo dotyczy wyłącznie interesu adresata.

Wobec tego, że władze i urzędy podległe Ministerstwu Skarbu nie korzystają z wyżej podanego uprawnienia i przesyłki listowe opłacają znaczkami urzędowymi co naraża na straty Skarb Państwa, Ministerstwo Skarbu zaleca stosowanie tych uprawnień w jak najszerszym zakresie.

W tym celu należy na przesyłkach umieszczać dodatkową wzmiankę: „Sprawa urzędowa — opłatę uiści adresat".

Opłata ta pobrana będzie od adresata w pojedyńczej wysokości normalnej opłaty taryfowej dla danego rodzaju przesyłek. W przypadku niedoręczalności przesyłki organa pocztowe zwracają taką przesyłkę nadawcy bezpłatnie.

Dyrektor Departamentu
H. Birencwajg

(Znak Min. Sk. D. I. 37099/1/47)

Cena Zł. 7

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata: roczna 1500; półroczna zł 850; kwartalna zł 500; miesięczna zł 200.
Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe Administracji Dzinnika Urzędowego Ministerstwa Skarbu w P. K. O. Nr I-4428, podając cel wpłaty, nazwę instytucji względnie nazwisko i imię wpłacającego, adres oraz okres czasu którego prenumerata dotyczy. Wysyłkę egzemplarzy dokonuje się po otrzymaniu wpłaty. Prenumeratę przyjmuje się na okresy od miesiąca następnego po dokonaniu wpłaty, jednak na okres nie dłuższy niż do końca 1947 r.
Reklamacje z powodu nieotrzymania numeru należy zgłaszać we właściwym Urzędzie pocztowym natychmiast po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacje kierowane do Administracji pozostaną bez odpowiedzi. Pojedyńcze numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu. Warszawa, ul. Wileńska 2/4.
Cena ogłoszeń za 1 milimetr szerokości 1 szpalty, wynosi zł 70.

Druk. PWPW Warszawa, Sanguszki 1.